

אין מראין סימן גאולה לישראל עד שיחזרו ויבקשו את שלשתן (מדרש, הובא בב"י או"ח סי' קפח)

דברים נוקבים ממרן החפץ חיים (בספרו חומת הדת פ"ד):

...אין די בתפלת לחש שמתפללין כל יום, אלא הקב"ה חפץ שיתאספו ביחד לצעוק בתפלה לפניו, ועי"ז יגאל אותנו!

החזן והקהל יאמרו, פיסקא פיסקא, בצותא חדא ובשפיכת לב:

פסוקי הודאה על שמירת השם עלינו לכל אורך שנות הגלות המר:

הודו ליי כי טוב כי לעולם חסדו: יאמרו גאולי יי אשר גאלם מיד צר: ומאריעות קבצם ממוזרח וממערב מצפון ומימם: ויזכור להם בריתו וינחם כרב חסדיו: ויתן אותם לרחמים לפני כל שוביהם: ואף גם זאת בהיותם בארץ איביהם לא מאסתים ולא געלתים לכלתם להפר בריתי אתם כי אני יי אלהיהם:

עד שיחזרו ויבקשו:

אנא יי מלא רחמים רחם נא עלינו, ותן בלב כל עמך ישראל לשוב אליך באמת ובלב שלם כאיש אחד בלב אחד, ויבקשו את מלכותך יי אלהינו, ואת מלכות בית דוד משיחך, ואת חבית הגדול והקדוש שנקרא שמה עליו: בכתוב:

עד שישבו:

אחר ישבו בני ישראל ובקשו את יי אלהיהם ואת דוד מלכם ופקדו אל יי ואל טובו באחרית הימים: יי אלהים צבאות השיבנו האר פניך וננשעה: ומחר לגאלנו גאלה שלמה למען שמה: הושיענו יי אלהינו וקבצנו מן הגוים להדות לשם קדשך להשתבח בתהלתך: לאתבה את יי אלהיך לשמע בקלו ולדבקה בו כי הוא חניף וארך ימיו לשבת על האדמה אשר נשבע יי לאבתיה לאברהם ליצחק וליעקב לתת להם:

ג' הבקשות:

מלכות שמים:

אבינו מלפנו, גלה כבוד מלכותך עלינו מהרה והופע והנשא עלינו לעיני כל חי ותמלוך אתה הוא יי אלהינו מהרה לבדך על כל מעשיך בהר ציון משכן כבודך ובירושלים עיר קדשך בכתוב: ימלך יי לעולם אלהיך ציון לדר ודר, הללויה:

מלכות בית דוד: רבונו של עולם: הלא ידענו כי בוחר אתה בן ישי, ובכן, שמחנו באלהינו הנביא עבדך, ובמלכות בית דוד משיחך, במהרה יבא ויגל לבנו, בכתוב: ועבדי דוד מלך עליהם, ורועה אחד יהיה לכלם ובמשפטי ילכו וחקתי ישמרו ועשו אותם: וישבו על הארץ אשר נתתי לעבדי ליעקב, אשר ישבו בה אבותיכם, וישבו עליה חמה ובניהם ובני בניהם עד עולם, ודוד עבדי נשיא להם לעולם: (יחזקאל לז):

בנין בית המקדש: ועתה שמע אלהינו אל תפלת עבדך ואל תחנוניו והאר פניך על מקדשך השמים למען אדני (דניאל ט): אתה תקום תרחם ציון פי עת לחננה כי בא מועד: בנה ביתך כבתחלה וכונן מקדשך על מכונן והראנו בבנינו ושמחנו בתקוננו והשב שכינתך לתוכו והשב כהנים לעבודתם ולזינים לשירם ולזמרים והשב ישראל לגויהם ושם נעלה ונראה ונשתחוה לפניך בשלש פעמי רגלינו ונודה לך שיר חדש על גאלתנו ועל פדות נפשנו: ברוך יי לעולם אמן ואמן: יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי עזרי וגאלי:

המעליותא דתפלת הגאולה - במיוחד בראשי חדשים, מהגמ' והמהרש"א

כבא מציעא דף פה: אליהו הוה שכיח במתיבתא דרבי, יומא חד ריש ירחא הוה, נגה ליה ולא אתא, אמר ליה: מאי טעמא נגה ליה למר? אמר ליה: אדאוקימנא לאברהם ומשינא ידיה ומצלי ומגנינא ליה, וכן ליצחק, וכן ליעקב, ולוקמינהו בהדי הדדי? סברי תקפי ברחמי - מרצין בתפלה, ומייתי ליה למשיח בלא זמניה לכך אין ניתן לי רשות להעמידן יחד. **ובמהרש"א שם: כי זה היום אשר בו חידוש הלבנה הוא רמוז על התחדש מלכות ישראל לעתיד ויום מוכן להתפלל עד"ז** כמאמר נוסחו וללבנה אמר שתתחדש עטרת תפארת לעמוסי בטן שהם עתידים להתחדש כמותה כו'.

דברים נוקבים ממרו החפץ חיים (חומת הדת פרק יד): עוד עיקר גדול דבר שמקרב את הגאולה והוא התפלה והצעקה וכמו שהיה במצרים וכדכתיב ונצעק אל ד' אלהי אבותינו וישמע ד' את קולנו ואף אנו צריכין להתנהג ג"כ באופן זה וכדאיתא במ"ר פ' תצוה על הפסוק קחו עמכם דברים ושובו אל ד' לפי שישראל אומרים אנו אין לנו קרבן וכו' אמר להם **בנו והתפללו לפני...הוי אין אני מבקש לא זבח ולא קרבנות אלא דברים שנאמר קחו עמכם דברים ושובו אל ד'...מכל זה אנו רואין שהקב"ה חפץ שירבו בתפלה לפניו ועי"ז יגאל אותנו, וע"כ גם אנו בזמנינו צריכין להתחזק בתפלה וצעקה לד' כי אחרי שהקב"ה מבקש שנתפלל לפניו למה נחשה בעת הזאת** [...] ובעת צרה שצריך האדם לבקש לד' צריך ליקח עמו דברים להעתיך לפניו וכמו שמצינו בחזקיהו מלך יהודה בשעת הסס שהיה צריך לומר שירה ולא אמר עשה שלא כהוגן בזה כן בעת צרה שצריך לדבר בתפלה לד' ואם נחשה ימצאנו עון בזה וזהו שנאמר עת לדבר. ומלשון ונצעק וכן ממה שכתוב וישמע ד' את קולנו ולא כתיב את תפלתנו משמע שאין די בתפלה בלחש שאנו מתפללין בכל יום אלא צריכין להתאסף ביחד ולצעוק לד' כגון באמירת אבינו מלכנו וכיוצא בזה, עד שישמע ד' צעקת עמו וישלח ישועתו.

נבואת הושע (ג, ד-ה) - עם פירוש"י: כי ימים רבים ישבו בני ישראל אין מלך ואין שר ואין זבח ואין מצבה ואין אפוד ותרפים: אחר ישבו בני ישראל ובקשו את יי אלהיהם ואת דוד מלכם ופחדו אל יי ואל טובו באחרית הימים: פירוש"י: תנא משום ר"ש בן יוחאי בג' דברים מאסו בני ישראל בימי רחבעם במלכות שמים ובמלכות בית דוד ובבית המקד' ה"ד (מלכים א' יב) אין לנו חלק בדוד כמשמעו לחלהיך ישראל (שם /מלכים א' יב/). אל תקרי לחלהיך אלא לחלהיך ראה ביתך דוד (מלכים א' יב) זה בית המקדש אמר רבי שמעון בן מנסיא אין מראין סימן טוב וגאולה לישראל עד שיחזרו ויבקשו שלשון אחר וישבו בני ישראל ובקשו את ה' זו מלכות שמים ואת דוד מלכם כמשמעו ופחדו אל ה' ואל טובו זה בית המקדש כד"א ההר הטוב הזה:

מדרש פסיקתא רבתי פסקא לג: ורוח אלהים מרחפת - זה מלא המשיח, וכן הוא אומר ונחה עליו רוח ה' (ישעיה י"א ב'), ואימתו מרחפת? על פני המים! - כשתשפכו מים לבבכם נכח פני ה' אנכי אנכי הוא מנחמכם.

נבואת ישעיה (כא, יב) עפרוש"י: אמר שומר - הקדוש כבוד הוא אֶתְהָ בְקָר - יש לפני להזכיר לעשות צדק לכם וגם לילה - מתוקן לעשו לעת קץ אם תבעיון בעיו אס תבקשו נקמתכם למהר הקץ שבו אתיו - בתשובה:

מדרש שמות רבה משפטים: בשעה שצועקים ישראל לפניו תבא להם תשועה, כך בסנה: שנא' הנה צעקת בני ישראל באה אלי, וכן בגדעון: (שופטים ו) וכו' **וכן לעתיד לבוא - בשעה שיתגלה הגאולה על ישראל.**

מדרש שוחר טוב (תהילים יז): ...כל אותן אלפים שנפלו במלחמה בימי דוד, לא נפלו אלא על שלא תבעו בנין בית המקדש, והלא דברים קל וחומר, ומה אם אלו שלא היה בית המקדש ביניהם, ולא נחרב בימיהם, נעשה להם כך ונענשו על שלא תבעו אותו, אנו שחרב בימינו ואין אנו מתאבלים עליו ולא נבקש עליו רחמים על אחת כו"כ. (ועי"ע רמב"ן קרח טז, פסוק כא)

אור החיים הקדוש פ' בהר: ...והגאולה תהיה בהעיר לבות בני אדם ויאמר להם: הטוב לכם כי תשובו חוץ גולים מעל שלחן אביכם ומה יערב לכם החיים בעולם זולת החברה העליונה אשר הייתם סמוכים סביב לשלחן אביכם הוא אלהי עולם ב"ה לעד, וימאס בעיניו תאוות הנדמים ויעירם בחשק הרוחני גם נרגש לבעל נפש כל חי עד אשר יטיבו מעשיהם, ובה יגאל ה' ממכרו, ועל זה עתידין ליתן את הדין כל אדוני הארץ גדולי ישראל ומהם יבקש ה' עלבון הבית העלוב:

מסילת ישרים (פרק יט): ואם יאמר אדם מי אני ומה אני ספון שאתפלל על הגלות ועל ירושלים וכו', המפני תפילתי יכנסו הגליות ותצמח הישועה? תשובתו בצדו, כאותה ששינו לפיכך נברא אדם יחידי כדי שכל אחד יאמר בשבילי נברא העולם, וכבר נחת רוח הוא לפניו יתברך שיהיו בניו מבקשים ומתפללים על זאת, ואף שלא תעשה בקשתם מפני שלא הגיע הזמן או מאיזה טעם שיהיה, הנה הם עשו את שלהם והקב"ה שמח בזה.

תפלת השתוקקות מ"האור החיים הקדוש"י: יהי רצון מלפניך אבינו מלכנו אלהינו ידידות אור נפשינו רוחינו ונשמתינו למען בריתך אשר ברת לשלוש עשרה מידות שאינן חוזרות ריקם מלפניך זכור אהבתינו וחיבתנו והשב שכינתך לבית קדשינו ותחזור להשתעשע בנו כימי קדם כי קשה פרידתך כפרידת נפשינו מגופינו המו מעינו וכלתה נפשינו אל גאולת שכינתך ואל מעון קדשך ולרצונך ה' נכספנו הננו מתחננים וכוכים לפניך ה אב הרחמן על גלות השכינה הושיעה ה' שכינתך ורבך נפשינו באהבתך הנעימה והעריבה על נפשינו רוחינו ונשמתינו ויעול מלכנו בהיכליה: